

Arrest

nr. 205 761 van 22 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. GHYMERS
Livornostraat 45
1050 ELSENE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 18 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 april 2018 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 19 april 2018.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 juni 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. HAUQUIER *loco* advocaat C. GHYMERS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

2. Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat de bestreden beslissing genomen is op basis van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet.

Bij koninklijk besluit van 17 december 2017 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, werd Albanië aangewezen als veilig land van herkomst.

3. Artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet belet verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Het is in casu duidelijk dat verzoeker afkomstig is van een veilig land in de zin van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet, zijnde Albanië, en dat er bijgevolg een vermoeden geldt dat er in hoofde van de asielzoeker geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is. Het is aan verzoeker om duidelijke en substantiële redenen aan te tonen dat ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. De bewijslast in casu rust derhalve op verzoeker.

4. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op een uitgebreide gemotiveerde wijze tot de conclusie komt dat uit de verklaringen van verzoeker niet blijkt dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij geen concreet verweer voert tegen de desbetreffende overwegingen aangezien hij zich hoofdzakelijk beperkt tot het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen en het tegenspreken en bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter deze vaststellingen niet weerlegt noch ontkracht.

In de mate verzoeker voorhoudt dat geen rekening gehouden werd met zijn kwetsbaar profiel, stelt de Raad vast dat de asielaanvraag van verzoeker individueel wordt benaderd waarbij rekening gehouden wordt met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen aangebracht door verzoeker, waaronder zijn minderjarigheid. Uit het feitenrelaas weergegeven in de bestreden beslissing blijkt tevens dat verzoekers verklaringen in contact te zijn gekomen met twee smokkelaars wel degelijk mede in rekening zijn gebracht. Uit de verklaringen van verzoeker blijkt evenwel dat hij een vrees voor vervolging uit omwille van de bloedwraak tussen de familie X. en de familie O en geen vrees koestert ten overstaan van de twee smokkelaars. Verzoeker brengt geen concrete gegevens bij waaruit het tegendeel blijkt.

De bloedvete met de familie O. wordt door de commissaris-generaal op zich niet betwist. Een onderzoek door de commissaris-generaal naar het al dan niet vervuld zijn van de voorwaarden voor de aanwezigheid van een vendetta, is te dezen dan ook overbodig omdat dergelijk onderzoek in elk geval tot geen ander besluit kan leiden. Verzoekers betoog dienaangaande is derhalve niet dienstig.

Dient er voorts op te worden gewezen dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Uit verzoekers verklaringen blijkt echter dat noch hij noch zijn familie in Albanië ooit klacht neergeld hebben naar aanleiding van de problemen die zij ondervonden in het kader van de bloedvete met de familie O. Verzoekers motivatie om dit niet te doen, met name dat hij van mening is dat de politie in Albanië niets oplost, kan zijn nalaten en dat van zijn familie ter zake geenszins rechtvaardigen. Het doel van een klacht bij de politie is nochtans het voorkomen of oplossen van problemen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van een bepaald probleem/misdrijf, dan kunnen ze hier vanzelfsprekend ook niet tegen optreden. Uit de bestreden beslissing en de informatie gevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete. In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek. Zo werden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta.

Een samenwerking tussen o.a. politie, openbaar ministerie, ministerie van onderwijs, ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan overgegaan worden tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families meteen pro-actief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. In Shkodër (het district waarvan u afkomstig bent) contacteert de politie de door bloedwraak getroffen families bovendien geregeld. Er worden patrouilles gehouden en de betrokken huizen worden in het oog gehouden. Meerdere NGO's bevestigen de inspanningen van de Albanese autoriteiten en erkennen de efficiënte en de impact ervan op de bestrijding van het fenomeen van de bloedwraak. Ook oude zaken worden heropend en mogelijke bloedwraakzaken worden met bijzondere aandacht behandeld, zelfs in afgelegen gebieden. Verder werd de strafwet aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Nog in 2013 organiseerde de Albanese overheid opleidingsmomenten voor magistraten met als doel de kennis en professionele vaardigheden op het gebied van bloedwraak te verhogen. Zowel de overheid als het middenveld proberen door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. Er is samenwerking op institutioneel niveau, tussen de lokale overheden, de politie en het gerecht, en er is tevens samenwerking tussen de overheid, religieuze leiders en de verzoeningscommissies.

De kritiek van verzoeker dat de bestreden beslissing niet gebaseerd is op de meest actuele informatie, kan moeilijk ernstig worden gehouden nu blijkt dat de meest recente COI Focus vervat in het administratief dossier dateert van januari 2017 en verzoeker zelf geen recentere informatie bijbrengt die de informatie waarop de bestreden beslissing gestoeld is in een ander daglicht stelt. Verzoeker tracht met zijn selectieve lezing uit de informatie waarover de commissaris-generaal beschikt, informatie waarvan verzoeker overigens stelt dat deze gedateerd is, de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal om te keren, doch hij slaagt er niet in aan te tonen dat deze gevolgtrekkingen onjuist zouden zijn en dat de autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die verzoeker zegt te vrezen. Ook de overige door verzoeker bijgebrachte informatie vermag dit niet te doen. Zo ontkent de commissaris-generaal niet dat rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, doch uit analyse van de beschikbare informatie blijkt dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en de strijd tegen corruptie aangaat. Verzoeker toont dan ook niet aan dat de informatie gevoegd aan het administratief dossier niet correct dan wel niet langer actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Uit niets blijkt en verzoeker toont niet in concreto aan dat de Albanese autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die hij zegt te vrezen.

De Raad onderstreept vervolgens dat de door verzoeker aangehaalde rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, individuele gevallen betreft en geen precedentwaarde heeft die bindend is.

In zoverre zou kunnen worden aangenomen dat de persoon R.R.O. vermeld in de door verzoeker neergelegde internetartikels daadwerkelijk een lid van de familie O. betreft, doet dit gegeven hoe dan ook geen afbreuk aan voorgaande vaststelling dat verzoeker niet in concreto aantoont dat de Albanese autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die hij zegt te vrezen.

De zeer onduidelijke kopieën van de twee gezinssamenstellingen en de huwelijksakte die de voogd van verzoeker op 28 november per mail naar het Commissariaat-generaal heeft verstuurd, werden inderdaad niet besproken in de bestreden beslissing. Deze documenten hebben evenwel slechts betrekking op persoonsgegevens, elementen die te dezen niet ter discussie staan, en vermogen geen ander licht te werpen op voorgaande overwegingen.

6. In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

7. *Bijgevolg blijkt niet dat verzoeker redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië.*"

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking 5 april 2018, voert verzoekende partij aan dat zij de hulp niet heeft ingeroepen van de plaatselijke autoriteiten omdat de efficiëntie van de autoriteiten met een korrel zout moet genomen worden in verband met bloedwraak. Verzoekende partij vervolgt dat zij duidelijk gesteld heeft tijdens het gehoor dat er van mogelijke bescherming door de politie geen sprake is en zij om die reden dan ook geen klacht indiende of bescherming zocht. Verzoekende partij wijst er op dat de CGVS zich baseert op de informatie toegevoegd aan het administratief dossier waaruit blijkt dat de Albanese autoriteiten veranderingen en verbeteringen hebben aangebracht, maar daarbij wordt vergeten dat de plaatselijke bevolking, en zeker deze op de afgelegen gebieden, die veranderingen niet ziet en nog steeds verstoken blijft van alle hulp, zeker in geval van bloedwraak. Verzoekende partij wijst er op dat zij slachtoffer is van bloedwraak, wat niet wordt betwist, en zij vraagt zich af hoe zij eigenlijk beroep zou kunnen doen op de overheid.

Met betrekking tot de beschermingsmogelijkheden in Albanië, wijst de Raad op de grond in de beschikking waar als volgt wordt gesteld: *"Dient er voorts op te worden gewezen dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Uit verzoekers verklaringen blijkt echter dat noch hij noch zijn familie in Albanië ooit klacht neergeld hebben naar aanleiding van de problemen die zij ondervonden in het kader van de bloedvete met de familie O. Verzoekers motivatie om dit niet te doen, met name dat hij van mening is dat de politie in Albanië niets oplost, kan zijn nalaten en dat van zijn familie ter zake geenszins rechtvaardigen. Het doel van een klacht bij de politie is nochtans het voorkomen of oplossen van problemen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van een bepaald probleem/misdrijf, dan kunnen ze hier vanzelfsprekend ook niet tegen optreden. Uit de bestreden beslissing en de informatie gevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en, ofschoon er nog ruimte voor vooruitgang en verbetering is, bereid is om bescherming te bieden aan burgers die het slachtoffer zijn van een bloedvete. In het kader hiervan hebben de Albanese autoriteiten de afgelopen jaren een aantal belangrijke maatregelen getroffen. Allereerst leverde de politie ernstige inspanningen in het bestrijden van deze problematiek."*

Zo werden specifieke opleidingen gegeven aan het politiepersoneel over de preventie en de opheldering van moorden in het kader van wraak en vendetta. Een samenwerking tussen o.a. politie, openbaar ministerie, ministerie van onderwijs, ministerie van sociale zaken werd uitgebouwd waardoor sneller kan overgegaan worden tot interventies en arrestaties. Bloedwraakzaken worden nauwlettend gemonitord en zodra er ernstige indicaties zijn van een nakend misdrijf (bv. een bedreiging) of wanneer een misdrijf werd gepleegd, worden deze feiten overgemaakt aan het openbaar ministerie voor onderzoek en preventie. Wanneer een moord gepleegd wordt, worden de getroffen families meteen pro-actief opgevolgd om te vermijden dat een vendetta zich ontwikkelt. In Shkodër (het district waarvan u afkomstig bent) contacteert de politie de door bloedwraak getroffen families bovendien geregeld. Er worden patrouilles gehouden en de betrokken huizen worden in het oog gehouden. Meerdere NGO's bevestigen de inspanningen van de Albanese autoriteiten en erkennen de efficiënte en de impact ervan op de bestrijding van het fenomeen van de bloedwraak. Ook oude zaken worden heropend en mogelijke bloedwraakzaken worden met bijzondere aandacht behandeld, zelfs in afgelegen gebieden. Verder werd de strafwet aangepast waardoor er minimumstraffen werden voorzien – onder meer voor het dreigen met bloedwraak – en werd de straf voor moord met voorbedachte rade in een bloedwraak verhoogd tot minimum 30 jaar. Ook deze aanpassingen hadden een positief effect op de bestrijding van bloedwraak. Nog in 2013 organiseerde de Albanese overheid opleidingsmomenten voor magistraten met als doel de kennis en professionele vaardigheden op het gebied van bloedwraak te verhogen. Zowel de overheid als het middenveld proberen door preventie en sensibilisering het fenomeen van bloedwraak te bestrijden. Er is samenwerking op institutioneel niveau, tussen de lokale overheden, de politie en het gerecht, en er is tevens samenwerking tussen de overheid, religieuze leiders en de verzoeningscommissies.

De kritiek van verzoeker dat de bestreden beslissing niet gebaseerd is op de meest actuele informatie, kan moeilijk ernstig worden gehouden nu blijkt dat de meest recente COI Focus vervat in het administratief dossier dateert van januari 2017 en verzoeker zelf geen recentere informatie bijbrengt die de informatie waarop de bestreden beslissing gestoeld is in een ander daglicht stelt. Verzoeker tracht met zijn selectieve lezing uit de informatie waarover de commissaris-generaal beschikt, informatie waarvan verzoeker overigens stelt dat deze gedateerd is, de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal om te keren, doch hij slaagt er niet in aan te tonen dat deze gevolgtrekkingen onjuist zouden zijn en dat de autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die verzoeker zegt te vrezen. Ook de overige door verzoeker bijgebrachte informatie vermag dit niet te doen. Zo ontkent de commissaris-generaal niet dat rechtsvervolging door de familie van het slachtoffer niet altijd als genoegdoening beschouwd wordt en de politie soms geen bescherming kan bieden aan families in afzondering omdat ze weigeren om een officiële klacht in te dienen, doch uit analyse van de beschikbare informatie blijkt dat de Albanese overheid zich steeds meer van de bloedwraakproblematiek bewust is en de strijd tegen corruptie aangaat. Verzoeker toont dan ook niet aan dat de informatie gevoegd aan het administratief dossier niet correct dan wel niet langer actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

Uit niets blijkt en verzoeker toont niet in concreto aan dat de Albanese autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die hij zegt te vrezen.” (eigen onderlijning)

Uit de informatie blijkt derhalve dat de Albanese autoriteiten wel degelijk oog hebben voor de problematiek van bloedwraak ook in de afgelegen gebieden. Verzoekende partij beperkt zich tot de algemene opmerking dat zij de hulp niet heeft ingeroepen van de plaatselijke autoriteiten omdat de efficiëntie van de autoriteiten met een korrel zout moet genomen worden in verband met bloedwraak, doch ze laat geheel na concrete en valabele gegevens aan te brengen die de informatie waarop het Commissariaat-generaal steunt in een ander daglicht te plaatsen. Zij toont met blote beweringen ook niet aan dat de commissaris-generaal uit de actuele informatie de verkeerde conclusies heeft getrokken. Het louter verwijzen naar wat zij tijdens haar gehoor heeft gesteld, vormt eveneens geen dienstig verweer en is geenszins van aard om aan voormelde vaststellingen afbreuk te doen of hier een ander licht op te werpen.

Verzoekende partij beperkt zich voor het overige tot het stellen van de vraag hoe zij eigenlijk beroep zou kunnen doen op de overheid, zonder echter daadwerkelijke en concrete opmerkingen te formuleren aangaande de in de beschikking van 5 april 2018 opgenomen grond. Zij brengt geen valabele argumenten bij die de in voormelde beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg blijkt niet dat verzoekende partij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Albanië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juni tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

M.-C. GOETHALS